

РЕШЕНИЕ

№ 380

гр. С., 22.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-6, в публично заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Елена Радева

при участието на секретаря Димитринка Анг. И.
като разгледа докладваното от Елена Радева Търговско дело № 20221100900765 по описа за 2022 година

за да се произнесе, съдът взе предвид следното:

Претенция с правно основание чл.266 вр. с чл.258 и чл.79, ал.1 ЗЗД.

В исковата си молба ищецът "БГ А." ЕООД, ЕИК *****, чрез адв. С. К.- А. твърди, че с ответника „Б.С.К.“ ЕООД, ЕИК *****, са установили търговски отношения и са страни по договор от 06.10.2021г., и анекси към него от 03.11.2012г. и 22.12.2021година, който има за предмет възмездно предоставяне на техника и екипи за извършване на работи по обект „Текуща поддръжка и ремонта на улична мрежа и междублокови пространства на територията на Столична община, район „Сердика“.

Ищецът твърди, че ответникът има сключен договор със Столична община, район „Сердика“, като главен възложител на СМР по текуща поддръжка и ремонт на уличната мрежа и междублоковите пространства на територията на района.

Ищецът твърди, че са му възложени дейности с приложение №1 към основния договор и допълнително са му възложени СМР с анекс №1 към основния договор, които са осъществени и заплатени от ответника.

Ищецът твърди, че с анекс №2 от 22.12.2021година е било уговорено извършване на допълнителни СМР съгласно КСС- Приложение №3 за подобект 1 „А.иране на паркинг, ул.“Иван Йосифов“ и ул. „Пражка пролет“, подобект 2 „Изграждане на паркинг и тротоар до бл.20, кв. „Банишора“ и подобект 3 „А.иране на тротоарите на ул. „Вела Чорбова“.

Ищецът твърди, че е изпълнил точно възложената му работа, предмет на

анекс №2 и приложение №3, като ответникът е заплатил единствено възнаграждение за подобект 3 „А.иране на тротоарите на ул. „Вела Чорбова“.

Ищецът твърди, че след завършване на подобект №1 и №2 комуникацията му с ответника се преустановила внезапно. Търсил е контакт с управителя на ответника на адреса, който е вписан в ТРРЮЛНЦ, но такъв не е установен.

Твърди, че на 22.02.2022 година и на 23.02.2022 година са изпрати по електронен път актове, образец 19 и двустранни сметки за подобектите, предмет на анекс №2, но отговор не последвал.

Ищецът твърди, че на 31.03.2022 година е издал на „Б.С.К.“ ЕООД фактура № 1000001024/31.03.2022 година на стойност 67 529,95 лв. с ДДС, представляваща възнаграждение за подобект 1 от приложение №3 - „А.иране на паркинг, ул. „Иван Йосифов“ и ул. „Прахка пролет“ и фактура №1000001023/31.03.2022 година на стойност от 53 559,66 лв. с ДДС, възнаграждение за подобект 2 от приложение №3 - „Изграждане на паркинг и тротоар до бл.20, кв. „Банишора“.

Въпреки проведените разговори с ответника и обещанието на управителя му Беров, че ще подпише и изпрати протоколите на 18.04.2022 година, това обещание не е изпълнено.

Моли съда, след като се увери в изложеното, да постанови решение, с което осъди ответника да му заплати съдебно заявените вземания, ведно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба и направените по делото разноски.

Ответникът „Б.С.К.“ ЕООД, ЕИК *****, комуто съдебните книжа са връчени на управителя на 12.07.2022 година, не дава отговор на исковата молба.

Съдът, преценявайки събраните по делото доказателства, поотделно и в съвкупността им, намери за установено следното:

По делото не е налице спор относно следните обстоятелства:

Страните в процесуалната връзка не спорят, че на 06.10.2021 година са сключили договор, по силата на който ищецът „БГ А.“ ЕООД, ЕИК *****, е поел задължение да предостави на ответника „Б.С.К.“ ЕООД, ЕИК *****, техника и екип за осъществяване на пътни работи на описания в чл.1 от договора обект, като възложената работа е индивидуализирана в КСС, приложение №1 към договора.

Страните не спорят и относно това, че на 03.11.2021 година страните сключват анекс №1, с който внасят изменение по отношение на възложената работа и начина за нейното възмездяване, като по силата на постигнатото съгласие ищецът се задължава да преодстави на ответника за временно и възмездно ползване техника със съответните скици към нея за извършване на пътни работи на обект „Текуща поддръжка и ремонт на улична мрежа и междублокови пространства на територията на СО- район „Сердика“ – съгласно КСС, явяваща се приложение №1 към този анекс, като се съгласяват срока на договора да бъде удължен до 12.11.2021 година, да приемат

допълнителна КСС – приложение №2, явяваща се неразделна част от договора. Съобразно представената КСС, представляваща приложение №2 към анекса, подобекти за А.иране на алея до бл.212, кв.“Фондови жилища4, включва извършване на посочените работи- изкоп на земна почва-машинно, подравняване и уплътняване на земно легло по шаблон; направа на градински бордюри, вкл. доставка и монтаж; направа на основа от трошен камък; предварително напръскване с битумна емулсия; доставка и полагане на А.обетон за настилка с дебелина от 4 см; събиране, пренасяне и извозване на строителни отпадъци. Аналогична по вид дейности е и КСС по т.2 – А.иране на паркинг пред ***** КСС съдържа единица мярка, количество, цена без и с ДДС за възложената работа, като общата стойност/възнаграждение с ДДС е сумата от 73 454,18лв.

На 06.10.2021 година страните сключват анекс №2 към договора, с който се съгласяват срока на договора да бъде удължен до 28.01.2022 година за подобекти ул.“Вела Чорбова“ и бл.20 и срока да бъде удължен до 11.02.2022г. за подобекти – ул.“Ив.Йосифов“ и ул. „Прахка пролет“. Приемат, че неразделна част от този анекс е КСС- приложение №3 към договора.

Съобразно представената КСС№3, явяваща се неразделна част от постигнатото между страните съгласие, ищецът е поел задължение да извърши описаните в нея работи за посочените подобекти, както следва:

По т.1- А.иране на паркинг на ул.“Вела Чорбова и на ул.“Прахка пролет“, за което следва да извърши машинен изкоп на земна почва; разваляне на съществуващи А.ови настилки; подравняване и уплътняване на земно легло по шаблон; направа на основа от трошен камък; предварително напръскване с битумна емулсия; доставка и полагане на А.обетон за настилка с дебелина от 4 см; разваляне на бетонови бордюри; направа на бетонови бордюри с посочени размери, вкл. доставка на материалите; настилка от бетонови паркинг елементи с посочени размери върху пясъчна основа и засипка на отворите с пясък; събиране, пренасяне и извозване на строителните отпадъци. Идентични са и възложените работи по т.2 от КСС – изграждане на паркинг до бл.20 в кв.“Банишора“ и по т.3 от КСС – А.иране на тротоарите на ул.“Вела Чорбова“, които възложени работи са индивидуализирани по единица мярка, количество, стойност без и с ДДС- общо уговорено възнаграждение с ДДС в размер на 167 302,74лв.

По делото ищецът е представил заверени преписи от протоколи за установяване на извършени и подлежащи на заплащане видове СМР под №№3 – за СМР, извършени за А.иране на паркинг на ул.“Ив. Йоифов“ и на ул. “***** – за извършени СМР, представляващи изграждане на паркинг и тротоар до бл.20 в кв.“Банишора“, които са подписани от ищеца, в качеството му на изпълнител. Към всеки от тези два протокола е изготвена двустранна сметка и е издадена фактура, както следва⁷ за двустранна сметка по протокол №3/30.03.2022г. на стойност 67 529,95лв. с ДДС е издадена фактура№1000001024/31.03.2022 година на същата стойност, а към протокол №1/30.03.2022 година е издадена двустранна сметка на стойност 53 559,66лв. и фактура към нея под №1000001023/31.03.2022 година. Тези частни

свидетелстващи документи са подписани само от ищеца, но тяхната вярност не е оспорена в процеса.

По делото е представена кореспонденция, осъществена между страните в процеса, от която е видно, че на 22.02.2022 година ищецът е изпратил на ответника изготвените документи, а именно акт, образец 19, за ул. "Вела Чорбова" и бл.20 от кв. "Банишора", както и двустранни сметки като в това писмо е посочена и дата - 01.03.2022 година.

На 11.04.2022 година са изпратени подписани протоколи – акт, образец 19, за блок 20 и ул. "Вела Чорбова".

Всички писма имат един и същи адресат- ел. адрес ********* [*****](#), като от този адрес до електронната поща на ищеца, на 13.04.2022 година е получен отговор, че представените и получени документи ще бъдат подписани на 18.04.2022 година и ще бъдат изпратени на ищеца по имейл, а оригиналите на документ- чрез куриерска фирма „Еконт“.

Авторството на тези писма не е оспорено в процеса.

По делото е допусната и изслушана ССЧЕ, изготвена от вещото лице П. Д., приета от съда като годно доказателствено средство, дадено компетентно и незаинтересовано.

Въз основа на предоставената и от ищеца счетоводна документация, както и направените от вещото лице посещения в НАП за изследване на въпроса дали издадените от ищеца фактури са намерили счетоводно отражение в регистрите на ответника, вещото лице е посочило, че счетоводството на ищеца е редовно водено и в него са надлежно осчетоводени фактури под №№1000001023/31.03.2022 година на стойност от 53 559,66лв. и фактура с №1000001024/31.03.2022 година на стойност 67 529,95лв. Тези фактура са намерили отражение с счетоводна сметка 411 „Вземания от клиенти“ по партидата на ответника, включени са в дневника за продажби по ЗДДС за март 2022 година, отразени са в справките-декларации по ДДС за същия месец, а данните са подадени в НАП с уведомление вх. №2214-2849219/11.04.2022 година.

Вещото лице е констатирало, че в счетоводството на ищеца не са налични данни за извършени плащания по тези две фактури, поради което сумата от 121 089,61лв. фигурира в счетоводните регистри на ищеца като крайно салдо, останало непогасено вземане на ищеца спрямо ответника. Вещото лице е констатирало, че на 26.08.2022 година неплатената сума по двете фактури е прехвърлена по счетоводна сметка 444 „Съдебни вземания“ по партидата на ответника „Б.С.К.“ ЕООД, като продължава да фигурира като неплатена сума.

Вещото лице е установило, въз основа на издаденото му съдебно удостоверение, след проверка в ТД на НАП и въз основа на писмо от това трето за делото лице, с изх.№ 06 – 27 – 00 – 1519/28.22.2022 година, както и копия от дневник за покупки и справки-декларации по ДДС за март 2022 година, че същите са с нулева стойност, като е пояснено от НАП, че за всички следващи месеци до датата на проверката са подадени от ответника нулеви дневници и справки –декларации.

По делото е изслушан, в качество на свидетел, в проведеното открито съдебно заседание на 28.02.2023 година, П.К.П., който работи като главен инженери в ищцовото дружество. В дадените пред съда показания свидетелят П. обяснява, че е наясно с договорите, сключени между страните по делото и дава подробни уточнения касателно възлагането на ищеца от страна на ответника на три допълнителни подобекта за изпълнение на възложени с договора и анексите към него работи за изпълнение. Подробно описва подобектите, на които е следвало ищецът да извърши възложената му работа и в какво именно се изразява тя. Сочи, че възложената работа по трите подобекта е изпълнена точно от ищеца, като след изпълнението на тези дейности комуникацията с ответника е спряла, макар преди това управителят на ответното дружество често да е посещавал обектите, на които ищецът е изпълнявал възложените му работи. Твърди, че след изпълнение на възложената работа са изготвени констативни протоколи, които установяват изпълнените работи, като за всеки е изготвена сметка, съобразно КСС. Тези документи са изпратени на ответника по имейл. Заявява, че възложената работа е приета от Столична община, която се явява възложител на ответника, а ищецът, предполага свидетелят П., е негов подизпълнител. Твърди, че възражения по предадената работа не е постъпвало нито от ответника, нито от Столична община. Твърди, че обектите се използват и хората са доволни.

При така установеното от фактическа страна съдът достига до следните правни изводи:

Относно приложимия материален закон.

Страните по делото са се съгласили с подписване на договора от 06.10.2021 година, че ищецът, като наемодател, предоставя на ответника, като наемател за временно и възмездно ползване на техника със съответните екипи към нея за извършване на пътни работи на посочения, обект, като възложените работи са индивидуализирани с КСС, представляваща приложение №1 към договора и негов неразделна част.

Уговорили са по какъв начин се формира възнаграждението и как следва да бъде заплатено.

Основавайки се на нормата на чл.20 ЗЗД, настоящият състав на съда е приел че не се касае за договор за наем в същинския смисъл на този институт, а се касае за договор за изработка, по силата на който ответникът е възложил на ищеца да извърши описаните в договора работи. Ето защо е квалифицирал правото, чиято защита се дири по чл.266 вр. чл.258 и чл.79, ал.1 ЗЗД, тъй като съгласно дефиницията на договора за изработка, по силата на постигнатото с него съгласие изпълнителят се задължава на свой риск да изработи нещо, съгласно поръчката на другата страна, а последната – да заплати възнаграждение, като нормата на чл.259 ЗЗД сочи, че осъществяване на поетото задължение от страна на изпълнителя се осъществява с негови средства, освен ако не е уговорено друго. Ето защо независимо от факта, че страните са се обозначили като наемател и наемодател, всъщност те имат качество, както следва: ответникът- на възложител, а ищецът – на изпълнител.

Съгласно разпоредбата на чл.266, ал.1 ЗЗД възложителят следва да заплати възнаграждение за приетата работа.

При договора за изработка задължението за заплащане на възнаграждение е изпълнимо след приемане на работата от възложителя, но ако същото е уговорено със срок, до настъпване на срока то не е изискуемо. Страните могат на уговорят форма и начин на приемане на работата по договора за изработка. В настоящия случай страните са се съгласили, че приемането на възложената работа следва да се извърши с приемо-предавателен протокол.

Съобразно нормата на чл.266, ал.1 ЗЗД поръчващият трябва да заплати възнаграждението за приетата работа.

Следователно, изпълнителят по сделката следва да изпълни възложената му работа и предаде на възложителя осъществения трудов резултат, а последният има задължение да го приеме, след като извърши преглед на тази работа, като заплати уговорената възнаграждение.

В хода на процеса ищецът е поискал събиране на доказателства за приемане на възложената работа. Съобразно трайната съдебна практика допустими са всички доказателствени средства за установяване на приемането на трудовия резултат. Това могат да бъдат двустранно подписани протоколи образец 19 (двустранно подписаният между страните протокол за изпълнени видове СМР, в който са посочени количеството, единичната цена и общата стойност на отделните видове СМР, по своята същност представлява приемо-предавателен протокол за конкретно извършените работи), други приемо-предавателни протоколи, които са от категорията на частните свидетелстващи документи, които не се ползват с материална доказателствена сила за отразените в съдържанието им факти и се преценяват от съда по вътрешно убеждение с оглед на всички доказателства по делото. Когато протоколът е подписан от възложителя, тежестта за доказване, че част от удостоверените в съдържанието му работи не са изпълнени, е върху възложителя (решение № 65/16.07.2012 г. по т. д. № 333/2011 г.). Годни доказателствени средства за установяване на приемане на възложената работа, при липса на съставен двустранно подписан приемо-предавателен протокол, са и свидетелски показания (решение № 65/24.04.2012 г. по т.д. № 333/2011 г. на ВКС, II т.о.и решение № 7/22.02.2011 г. по т.д. № 264/2010 г. на ВКС, I т.о.). Съобразно константната съдебна практика (напр. решение № 65/24.04.2012 г. по т.д. № 333/2011 г. на ВКС, II т.о; решение № 7/22.02.2011 г. по т.д. № 264/2010 г. на ВКС, I т.о. и в решение № 71/8.09.2014 г. по т.д. № 1598/2013 г. на ВКС, II т.о.,) ако възложителят, респ. негов представител, е отразил в счетоводните регистри на търговското дружество издадената от изпълнителя фактура и възложителят е ползвал правото на приспадане на данъчен кредит, то се налага извод, че е налице приемане от поръчващия на фактически изпълнените работи, дори ако не е подписан двустранен приемо-предавателен протокол, както и че осчетоводяването на фактурите и включването им в дневника за покупки по ДДС и ползването на данъчен кредит по тях представляват недвусмислено признание на задължението.

В настоящия случай ответникът не е отразил издадените от ищеца фактури в своите счетоводни регистри, не ги е включил в дневниците за покупки, респ. в декларациите за ДДС, нето пък е ползвал данъчен кредит.

Но събраните доказателства като съвкупност – свидетелски показания и разменената между страните кореспонденция водят до извод, че възложената работа е изпълнена от ищеца, същата е приета от ответника, използва се по предназначение, поради което на ищеца се дължи уговореното възнаграждение.

Неподписването на протоколите за установяване на осъществените от ищеца работи, неподписване на двустранните сметки, неподписване на фактурите и липсата на отразяването им в счетоводните регистри на ответника, не променят този извод, тъй като в изявленията на ответника по електронен път от 13.04.2022 година в 21:04 часа се съдържа признание, че протоколите ще бъдат подписан, а това означава, че обективиранията в тях работи са изпълнение от ищеца и на плащане подлежи уговореното възнаграждение. Ето защо тези отрицателни факти не водят до извод за неоснователност на претенцията, а имат влияние единствено по отношение на редовността на воденото от ответника счетоводство. Изискуемостта на вземанията на ищеца се установява от наличието на други предпоставки: валиден договор, носещ характеристиките на договор за изработка, какъвто е наличен и установен в процеса, независимо от неговото обозначение; изправност на изпълнителя на възложената работа- прстиран и приет резултат. При наличие на точно изпълнение- във времево, количествено и качествено изпълнение, приемане на резултата от възложената работа, то следва да се приеме, че с осъществяване на тези елементи и доказването им в процеса, съставът на осъдителната претенция се приема за осъществен.

Ето защо настоящият състав на съда приема, че за ищеца е възникнало изискуемо вземане в претендиращия размер, останало непогасено, поради липса на плащане от страна на ответника.

Въз основа на това съдът намира, че претенцията следва да бъде уважена, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба в съда.

По разноските.

Ищецът претендира да му бъдат присъдени направените по делото разноски, за които е представил списък по чл.80 ГПК.

Съобразно този списък ищецът претендира заплащане на адвокатско възнаграждение от 4 752лв. с ДДС, за което е представил доказателства, че е реален разход, заплатен от страната по банков път; платена държавна такса т 4 843,58лв. по сметка на СГС, чието плащане е установено и заплатен депозит за вещо лице от 350лв. – платено. Общият размер на установените разходи на тази страна в настоящето производство, е сумата от 9 945,58лв.

С оглед извода на съда за основателност на предявените осъдителни претенции, то и искането на ищеца за присъждане на разноски се явява основателно, с оглед нормата на чл.78, ал.1 ГПК.

Водим от изложеното съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА, на основание чл.266 вр. с чл.258 и чл.79, ал.1 ЗЗД, „Б.С.К.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.С., район „Подуяне“, ж.к. „****“, бл.****, да заплати на „БГ А.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.С., ул. „****“, със съдебен адрес гр.С., ул. „****“, чрез адв. С. К.- А. сумата от 121 089,61лв., / сто двадесет и една хиляди и осемдесет и девет лева и 61ст./, представляваща възнаграждение за извършени от ищеца „БГ А.“ ЕООД, ЕИК *****, дейности на подобект 2 от приложение №3 към анекс №2 към договор от 06.10.2021 година, сключен между страните по делото, за което ищецът е издал фактура №1000001023/31.03.2022г. за стойност от 53 559,66лв. и възнаграждение за извършени от ищеца „БГ А.“ ЕООД, ЕИК *****, дейности на подобект 1 от приложение №3 към анекс №2 към договор от 06.10.2021г., сключен между страните, за което ищецът е издал фактура №1000001024/31.03.2022г. за сумата от 67 529,95лв., ведно със законната лихва върху сумата от 121 089,61лв., начиная от 26.04.2022 година до окончателното и заплащане.

ОСЪЖДА, на основание чл.78, ал.1 ГПК, „Б.С.К.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.С., район „Подуяне“, ж.к. „****“, бл.****, да заплати на „БГ А.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.С., ул. „****“, със съдебен адрес гр.С., ул. „****“, чрез адв. С. К.- А. сумата от 9 945,58лв., представляваща разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред САС в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____